

ZI DE ALEASĂ BINECVÂNTARE

În ziua de **7 Martie 2015** biserica Sfântul Nicolae, NY, va primi **VEȘMÂNTUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA.**

Veșmântul Cuv. Parascheva, ale cărei Sfinte Moaște se află la Catedrala Mitropolitană din Iași, va fi adus și oferit bisericii noastre de către **IPS Arhiepiscop NICOLAE** și va fi expus spre cinstire credincioșilor. Românii ortodocși din America au mare evlavie la Sfânta Cuvioasă Parascheva, iar prezența acestor veșminte sfințite în biserica noastră va fi un prilej de mare bucurie și binecuvântare pentru noi toți.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 2 - 8 MARTIE 2015

Miercuri 4 martie: **Liturghia Darurilor mai înainte sfințite** ..... 6.30 PM
Vineri 6 martie: **Liturghia Darurilor mai înainte sfințite** ..... 6.30 PM
Sâmbătă 7 martie: **Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas** ..... 8.30 AM
Vecernie și Litie ..... 6.30 PM
Duminică 8 martie: **Utrenie și Sfânta Liturghie Arhierască** ..... 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUĂ AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA ÎNTÂI DIN POST (A ORTODOXIEI)

In vremea aceea a vrut Iisus să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi! Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug. Natanael I-a spus: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut când erai sub smochin. Răspuns-a Natanael: Răbăbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel! Iar Iisus i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și a grăit: Adevărat, adevărat zic vouă, că de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului. (Ioan 1, 43 - 51)

Prima Duminică din Postul Sfințelor Paști este numită și Duminica Ortodoxiei. Din punct de vedere istoric, această duminică rememorează importantul eveniment din anul 843, când a avut loc triumful celor care au apărat prezența icoanelor în Biserică și cinstirea lor împotriva celor care li se opuneau. Icoana ne amintește că Dumnezeu S-a întrupat, a asumat toate cele ale noastre în afară de păcat. Prin trupul asumat a lucrat mântuirea noastră. Prin Cruce și Înviere ne-a eliberat, ne-a izbăvit și ne-a mântuit, iar prin Înălțarea Sa la ceruri cu trupul înviat și pătruns de Duhul a stat de-a dreapta Tatălui și ne-a pregătit și nouă calea spre Împărăția lui Dumnezeu.

Scrisoarea unui copil către Dumnezeu

“Când am ajuns la iubire, am ajuns la Dumnezeu” (Sfântul Isaac Sirul).

Vântul șuiera cu putere, rupând crengile fragile ale copacilor neputincioși. Copilul cu ochi senini se plimba prin camera rece, sperând să se încălzească puțin; pe masa sărăcăcioasă zăcea o foaie mototolită pe care vântul o purtase aproape de căsuța unde locuia sărmanul suflet și o jumătate de creion primit de la un vecin mărinimos.

Salteaua ruptă găzduia o fetiță de o frumusețe covârșitoare, învelită cu două pături vechi care o protejau de frigul din încăpere. Plimbarea prin cameră își făcuse efectul; după câteva minute, copilul se încălzește îndeajuns pentru a-și duce la îndeplinire idea ce i s-a născut de câteva zile în sufletul curat. Cu sfială se îndreaptă spre masă și încearcă să îndrepte foaia dar, după câteva încercări nereușite, renunță și, luând jumătatea de creion, începe să scrie:

„Bunului meu Dumnezeu.

Doamne, îți mulțumesc pentru cele două pături primite de la vecina Anca... datorită acestor pături, surioara mea nu este nevoită să îndure frigul atât de aspru. Este atât de frumoasă, ca un îngerăș; ea mă determină să continui lupta cu sărăcia, iar Tu îmi dai puterea necesară pentru a răzbi. Doamne, știu că Tu mi-ai trimis creionul prin intermediul aceluia om bun, iar vântul a primit poruncă de la Tine să îmi aducă această foaie. Îți mulțumesc, Bunule Dumnezeule!

Aseară Te-am văzut într-o icoană din biserica unde am intrat pentru puțin timp. Erai atât de blând și de smerit încât mă simțeam stânjenit, iar zâmbetul Tău dulce... o, zâmbetul Tău mi-a cutremurat inima umplând-o de o dulcețură de negrăit. Tare mult mi-ar plăcea să fiu acum cu Tine, dar nu o pot lăsa singură pe surioara mea. Îmi amintesc cu dor și cu dragoste de poveștile pe care mama ni le spunea într-un grai atât de suav și de frumos seara, înainte de culcare... erau povești duioase, cu oameni buni, cu oameni sfinți, erau povești despre Tine, erau poveștile copilăriei mele care mi-au descoperit cel mai frumos dar: pe Tine, Dumnezeule.

Uneori mă simt singur. Ce prostuț sunt, nu-i așa? Știu că Tu ești undeva, lângă mine și mă privești cu iubire iar uneori, poate, mă strângi în brațe și, chiar dacă nu Te văd, inima mea Te simte sau ar trebui să Te simtă.. da, de aceea mă simt singur... inima mea nu Te poate simți.

Dumnezeul meu, îți mulțumesc pentru fiecare bătaie a inimii, pentru bucuria de a trăi și de a avea astfel șansa de a Te cunoaște. Învață-mă, te rog, să Te iubesc. Cu lacrimi în suflet, copilul Tău.”

Încheind scrisoarea, o pune într-un plic pe care scrie numele destinatarului. Își privește surioara și surâde înduioșat când aceasta zâmbeste, din când în când, în somn; pășind încet până lângă saltea, se pune în genunchi, sărută fruntea fetiței după care iese afară din cameră, îndreptându-se spre poștă.

Vântul rece trecea cu ușurință prin hăinuțele subțiri și rupte, biciuindu-i trupușorul fraged. După câțiva metri parcurși, o voce impunătoare îl oprește.

- Unde te duci, băiete?

Copilul se întoarce timid. În fața lui stătea o femeie înaltă, cu ochi negri și strălucitori ce exprimau un caracter puternic.

- La poștă. Vreau să trimit o scrisoare.

Femeia privește plicul din mânuțele care acum se înroșiseră din cauza frigului.

- Poșta este în drumul meu. Îți duc eu scrisoarea.

- Dar...

- Nici un “dar”. Este prea frig afară și nu vreau să te îmbolnăvești.

După un moment de tăcere, băiatul oftează ușor și îi dă scrisoarea. Îi mulțumește respectuos, retrăgându-se tăcut.

Rămasă singură, privește scrisoarea care o atrăgea într-un mod inexplicabil. Citind numele destinatarului zâmbeste suav și, ascultându-și inima, începe să citească. Cuvintele au tulburat-o profund, zeci de minute plângând fără încetare.

Au trecut două zile de la aceste evenimente. Frigul s-a accentuat, pustiind cu răsuflarea sa de gheață micul oraș. În camera rece, băiețelul își ținea strâns în brațe surioara, cântându-i încet la ureche versurile copilăriei învățate de la iubita sa mama.

Se aud scurte bătăi în ușă; copilașii se privesc tăcuți unul pe celălalt. După câteva clipe, curios dar și precaut în același timp, băiatul se ridică și, cu mișcări lente, deschide ușa. Ceea ce vede îi paralizează pentru scurt timp trupușorul, împiedicându-l să reacționeze în vreun fel.

În pragul ușii era o cutie mare pe care scria “Din partea lui Dumnezeu, pentru copilul cu lacrimi în suflet.” Nu există cuvinte care să descrie bucuria care a cuprins cele două suflete inocente, lacrimile lor cristaline și zâmbetele curate ilustrând cel mai bine emoțiile prin care treceau.

Din spatele unui perete cu aspect neîngrijit priveau doi ochi negri înlăcrimați cu sclipiri duioase ce trădau o pace interioară și o bucurie tainică izvorâtă dintr-un gest mărunț care pentru cei doi copii era un adevărat dar divin. Inima femeii care citise în urmă cu două zile scrisoarea, se înduioșase atât de mult încât, cu ajutorul aceluia băiat, reușise să-L găsească în inima ei pe Dumnezeu și, din preaplinul inimii, să dăruiască bucurie.

Cu adevărat Dumnezeu lucrează în și prin oameni, iar fiecare gest frumos pe care îl facem semenului nostru este pentru el un dar de la Dumnezeu, iar pentru sufletul nostru, o mângâiere divină. *(Lumina Ortodoxiei)*

